

Az import egyablakos rendszer, illetve import áfa rendezése különös eljárásban

2021

2021. július 1-jétől megszűnt a kísértékű import küldemények áfa mentessége, ezen időpontot követően értékhatárra tekintet nélkül áfa kötelesek az importküldemények. A szabályozás két új eljárással egészül ki, amelyek segítségével egyszerűbben teljesíthető az import küldemények utáni áfa fizetési kötelezettség.

2021. július 1-jétől az úgynevezett Mini Egyablakos Rendszert (MOSS) felváltotta az Egyablakos Rendszer (OSS). Ezen időponttól az OSS-t ezen túlmenően kiegészítette az importséma (iOSS), amely az Európai Unión kívülről importált termékek távértékesítése utáni áfa/hozzáadottérték-adó kötelezettségek teljesítésre használható. Ettől az időponttól a termékimport kapcsán az adó megfizetésére és bevallására egyszerűsített eljárásban is lehetőség nyílik, ha az értékesítő nem választotta az iOSS alkalmazását. Az alábbiakban az import egyablakos rendszerre, valamint az egyszerűsített eljárásra vonatkozó legfontosabb szabályokat foglaljuk össze.

Tartalom

1. Általános áttekintés	2
2. Az import egyablakos rendszer (iOSS)	2
2.1. Mely esetekben alkalmazható?	3
2.2. Kik alkalmazhatják?	5
2.3. Milyen következményekkel jár az alkalmazása?	6
2.4. Platformokra vonatkozó szabályok	8
3. Az importáfa egyszerűsített megfizetése és bevallása (SA).....	10

1. Általános áttekintés

Az elektronikus kereskedelem szerepének növekedésével szükségessé vált a hozzáadottértékadó (a továbbiakban: áfa) szabályainak olyan tartalmú felülvizsgálata, amely az adóztatás során figyelembe veszi az elektronikus kereskedelem során alkalmazott üzleti modell jellemzőit és minimalizálja az említett gazdasági szektorban érintett vállalkozások adminisztratív terheit. Ennek megfelelően az e-kereskedelmi adócsomag elfogadásakor a jogalkotó célja annak biztosítása volt, hogy az adót abban az államában fizessék meg, ahova a terméket a fogyasztónak kiszállítják, ahol rendelkezésére bocsátják (fogyasztás helye szerinti adóztatás), emellett pedig olyan megoldásokat kívánt bevezetni, amelyek egyszerűbbé teszik az adó megfizetését, bevallását, illetve adott esetben a beszédését is.

Az e-kereskedelmi adócsomag – többek között – a Héa-irányelv¹, valamint a Héa-vhr², rendelkezéseit módosította, belföldön pedig az irányelvi szabályokat az egyes adótörvények módosításáról szóló 2020. évi CXVIII. törvény iktatta be az Áfa tv.³ rendelkezései közé. A Héa-vhr rendelkezései közvetlenül alkalmazandók.

A módosítások keretében

- változtak a Közösségen belüli távértékesítés szabályai,
- kiterjesztették az egyablakos rendszer alkalmazását,
- eltörölték a kisértékű import küldemények adómentességét,
- új szabályokat alkottak az import áfa megfizetésére, illetve
- adófizetési és egyéb adókötelezettségeket telepítettek az elektronikus kereskedelemben közreműködő elektronikus felületekre.

Ebben az információs füzetben a termékimporttal kapcsolatos szabályokkal foglalkozunk, a Közösségen belüli távértékesítésre vonatkozó módosítások „**A nem uniós és uniós egyablakos rendszerre, valamint a platformokra vonatkozó áfaszabályok**” című információs füzetből ismerhetők meg.

2. Az import egyablakos rendszer (iOSS)

Az e-kereskedelmi adócsomag a termékimporttal összefüggésben számos változást eredményezett. Többek között eltörölte a kisértékű importküldemények adómentességét, és egyúttal egyszerűsített megoldásokat hozott létre az import küldemények utáni adó

---

¹ A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK tanácsi irányelv.

² A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról szóló 2011/282/EU végrehajtási rendelet.

³ Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény.

megfizetésére. Ezek egyike az import egyablakos rendszer (a továbbiakban: iOSS), mely a MOSS (Mini One Stop Shop) rendszert felváltó OSS (One Stop Shop) elnevezésű egyablakos rendszert kiegészítő importséma. Az iOSS-en keresztül tehát lehetőség nyílik a harmadik államból importált termékek távértékesítése címén fizetendő adó rendezésére, illetve a bevallási kötelezettség teljesítésére. Az iOSS is egyablakos rendszer, így lényege, hogy az adóalanyak ne kelljen minden olyan tagállamban a nyilvántartásba vételét kérelmeznie, amelyben a harmadik államból importált termék távértékesítése után adókötelezettsége keletkezik. Az iOSS ugyanis lehetővé teszi a rendszerbe valamelyik tagállamban regisztráló adóalany számára, hogy a harmadik államból importált termék távértékesítése kapcsán a rendeltetés tagállamában felmerülő adókötelezettségét abban az államban teljesítsék, amelyben az iOSS-rendszerbe regisztráltak. Ha a nyilvántartásba vétel Magyarországon történik, akkor az adóalany a harmadik államból importált termék távértékesítése utáni adókötelezettségét – függetlenül attól, hogy az melyik tagállamba merül fel – Magyarországon teljesítheti. A NAV a felé benyújtott bevallást, illetve befizetett adót továbbítja az adóztatásra jogosult tagállamba. Így mentesíti az adózót az alól, hogy a fogyasztási hely szerinti tagállamban bevallást kelljen beadnia és adót kelljen fizetnie, amelyet csak a nyilvántartásba vételt követően tudna megtenni.

Harmadik államból importált termék távértékesítésekor a terméket harmadik államból vagy harmadik állam területével egy tekintet alá eső területről a Közösség valamely tagállamában lévő beszerző nevére adják fel vagy fuvarozzák el, és a feladást vagy fuvarozást az értékesítő maga, vagy javára más végzi. E követelmények figyelembevételével távértékesítésről csak abban az esetben beszélhetünk, ha a termék értékesítése

- olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy részére történik, akinek (amelynek) beszerzése, mint termék Közösségen belüli beszerzése után nem kell adót fizetnie, vagy
- bármely más nem adóalany személy, szervezet részére történik.

Emellett a távértékesítés tárgya nem lehet új közlekedési eszköz, illetve nem szolgálhat fel- vagy összeszerelés tárgyául.

2.1. Mely esetekben alkalmazható?

Termékek az EU-n kívülről történő értékesítésekor **kétféle jogcímen keletkezhet adókötelezettség**. Egyrészt termékértékesítés címén abban az államban, ahol a terméket feladják, másrészt termékimport címén abban a tagállamban, ahol a terméket szabad forgalomba helyezik. Ez alapesetben azt eredményezi, hogy a termékértékesítés az áfa hatályán kívüli ügyletként kezelendő, a termék importja címén pedig abban a tagállamban kell adót fizetni, ahol a termék szabad forgalomba kerül.

Ezen változtat, ha az értékesítő az iOSS alkalmazása mellett dönt. Ebben az esetben ugyanis a harmadik államból importált termékek távértékesítésének teljesítési helye a termék rendeltetésének tagállama lesz, függetlenül attól, hogy a terméket mely államban helyezik

szabad forgalomba. Az iOSS választása azt eredményezi, hogy a termékimport címén nem keletkezik adófizetési kötelezettség a szabad forgalomba helyezés államában (a termékimport adómentes lesz), az adót ugyanis harmadik államból importált termék távértékesítés címén abban a tagállamban kell megfizetni, amelybe a terméket a vevő részére kiszállítják, ahol rendelkezésére bocsátják. A termékimport adómentessége feltételhez kötött, csak akkor érvényesül, ha vámkezeléskor a vám-árnyilatkozaton szerepel az értékesítő érvényes iOSS-száma.

Az iOSS tehát a harmadik államból importált termékek távértékesítésekor alkalmazható, ugyanakkor csak a jövedékinek nem minősülő olyan termékek esetében, amelyek továbbítása során a küldemény belső értéke a 150 eurót nem haladja meg. Ez összességében azt jelenti, hogy az iOSS alkalmazására akkor kerülhet sor, ha:

- a termék küldeményként figyelembe veendő belső értéke a 150 eurót nem haladja meg,
- a termék nem jövedéki termék,
- a termék nem új közlekedési eszköz,
- a termék nem szolgál fel- vagy összeszerelés tárgyául,
- a vevő olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy, akinek (amelynek) beszerzése, mint termék Közösségen belüli beszerzése után nem kell adót fizetnie, vagy bármely más nem adóalany személy, szervezet,
- a terméket harmadik államból vagy harmadik állam területével egy tekintet alá eső területről adják fel vagy fuvarozzák el, és
- a feladást vagy fuvarozást az értékesítő maga, vagy javára más végzi.

A **belső érték** fogalmát a Bizottság rendelete⁴ határozza meg. E szerint belső értéknek kereskedelmi áruk esetében – az Unió vámterületére irányuló kivitel céljából történő értékesítéskor – maguknak az áruknak az ára tekintendő, amely nem tartalmazza

- a szállítási és biztosítási költségeket, kivéve, ha azok szerepelnek az árban és nincsenek külön feltüntetve a számlán, továbbá
- az egyéb adókat és díjakat, amelyek a vámhatóságok által bármely vonatkozó dokumentumból megállapíthatók.

Fontos, hogy az iOSS alkalmazása szempontjából a belső értéket nem a távolsági értékesítés tárgyát képező termékeként, hanem küldeményként kell megállapítani. Ha tehát az értékesítő egyetlen fuvarozási szerződésben egyszerre több terméket is felad a vevőnek, úgy azokat a belső érték megállapításakor egybe kell számítani. Ugyanakkor, ha az értékesítő az ugyanazon vevő által külön leadott rendelések alapján külön adja fel a termékeket, azok belső

---

⁴ A 952/2013/EU rendelet kiegészítéséről szóló (EU) 2015/2446 felhatalmazáson alapuló rendelet módosításáról és helyesbítéséről, valamint az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU rendelet kiegészítéséről szóló (EU) 2016/341 felhatalmazáson alapuló rendelet módosításáról szóló 2020/877 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet.

értékét is önállóan kell megállapítani, kivéve, ha fennáll annak az alapos gyanúja, hogy a küldeményeket a vámkötelezettségek elkerülése érdekében darabolták fel.

2.2. Kik alkalmazhatják?

Az iOSS-rendszert összességében azok az adóalanyok alkalmazhatják, amelyek harmadik államból importált termék távértékesítését valósítják meg, vagyis a gazdasági célú letelepedés helyszínétől függetlenül bármely adóalany. Ugyanakkor annak, hogy az értékesítő hol telepedett le, vagyis mely államban rendelkezik székhellyel vagy állandó telephellyel a regisztráció szempontjából jelentősége van. Egyrészt a letelepedés határozza meg, hogy az adóalany melyik tagállamban regisztrálhat az iOSS-be, másrészt azt, hogy azt közvetlenül, vagy közvetítőn keresztül teheti meg. Egyes adóalanyok ugyanis közvetlenül, saját nevükben, míg mások kizárólag közvetetten, közvetítő igénybevételével kérhetik az iOSS-rendszerben nyilvántartásba vételüket.⁵

Közvetlenül, vagyis **közvetítő nélkül regisztrálhatnak** belföldön az iOSS-rendszerben azok az adóalanyok, amelyek

- belföldön rendelkeznek székhellyel,
- harmadik államban rendelkeznek székhellyel, de belföldön állandó telephelyük van,
- a Közösség területén nem rendelkeznek gazdasági célú letelepedettséggel, azonban olyan harmadik államban telepedtek le gazdasági céllal, amellyel az Európai Unió megfelelő együttműködési és adóbehajtási megállapodást kötött (jelenleg e körbe Norvégia tartozik).

Kizárólag **közvetítő igénybevételével lehetséges a nyilvántartásba vétel** belföldön azon adóalanyoknak, amelyek

- a Közösség területén nem rendelkeznek székhellyel és állandó telephellyel sem (kivéve Norvégia),
- nem belföldön, hanem a Közösség valamely másik tagállamában rendelkeznek székhellyel.

Közvetítő kizárólag olyan adózó **lehet**, amely

- belföldön gazdasági céllal letelepedett,
- megfelel a pénzügyi képviselővel szemben támasztott feltételeknek⁶, és

---

⁵ Áfa tv. 253/P. §, Áfa tv. 253/Q. §.

⁶ A pénzügyi képviselőre vonatkozó feltételeket az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (Air.) 20. §-a tartalmazza. Eszerint pénzügyi képviselő az a korlátolt felelősségű társaság, részvénytársaság lehet, amelynek jegyzett tőkéje az ötvenmillió forintot eléri, vagy ennek megfelelő összegű bankgaranciával rendelkezik, továbbá az adóhatóságnál nyilvántartott adótartozása nincs.

- amelyet a harmadik államból importált termék távértékesítését végző adóalany adófizetési kötelezettségének, valamint az adóalany nevében és megbízásából az import egyablakos rendszer tekintetében az Áfa tv-ben megállapított kötelezettségek teljesítésével bízott meg, valamint
- kérelmezi a közvetítői minőségben történő nyilvántartásba vételét.

Az adóalany egyidejűleg csak egyetlen közvetítőt bízhat meg, azonban egy közvetítő több adóalany nevében is eljárhat. A közvetítő az őt megbízó adóalannal egyetemlegesen felelős az adófizetési kötelezettség teljesítéséért.

2.3. Milyen következményekkel jár az alkalmazása?

Az adóalany nem köteles a harmadik országból importált termékek távértékesítésére az iOSS szabályait alkalmazni, ha azonban annak alkalmazása mellett dönt, köteles valamennyi olyan ügylettel kapcsolatban e rendszerben teljesíteni az adókötelezettségeit, amely az iOSS alkalmazása alá tartozik.

Az iOSS alkalmazásának következménye, hogy az adóalany a harmadik államból importált termék távértékesítésének megkezdése előtt **kérelmeznie kell, hogy az állami adó- és vámhatóság** ilyen minőségben **nyilvántartásba vegye**. Ha az adóalany közvetítővel köteles eljárni, úgy a közvetítő kérelmezi mind a megbízó mind saját maga nyilvántartásba vételét. A közvetítőt az állami adó- és vámhatóság közvetítői minőségben veszi nyilvántartásba.

Az állami adó- és vámhatóság a bejelentés alapján

- Közvetlen bejelentkezés esetében:
  - az adóalanyt az import egyablakos rendszer nyilvántartásába felveszi, és ezen rendszer alkalmazásához import azonosító számot állapít meg, amelyről elektronikusan értesíti az adóalanyt,
- Közvetítőn keresztüli bejelentkezés esetében:
  - a közvetítő számára közvetítői azonosító számot állapít meg, amelyről elektronikusan értesíti a közvetítőt, illetve
  - a közvetítő számára az import egyablakos rendszer alkalmazásához szükséges import azonosító számot állapít meg valamennyi, az adott közvetítőt megbízó adóalany vonatkozásában, amelyről elektronikusan értesíti a közvetítőt.

Az iOSS alkalmazásakor az adóalanyt – tagállami bontásban – **bevallási kötelezettség** terheli⁷. A bevallást az adóalany vagy a közvetítő havonta, elektronikusan köteles benyújtani az adóhatósághoz, függetlenül attól, hogy az adott adómegállapítási időszakban az értékesítő

⁷ Áfa tv. 253/U. § (1)-(3) bekezdés.

teljesített-e bevallási kötelezettség alá eső távértékesítést. A bevallást forintban kell elkészíteni, az adómegállapítási időszak utolsó napján érvényes, az Európai Központi Bank (EKB) adott napra vonatkozóan közzétett átváltási árfolyamán. Ha az érintett napon nem tettek közzé átváltási árfolyamot, akkor a következő közzétételi napon kiadott árfolyamot kell alkalmazni.

Az **adót** a bevallás benyújtásával egy időben, legkésőbb a bevallás benyújtására előírt határidőig, az állami adó- és vámhatóság által közzétett számlára forintban, átutalással kell **megfizetni**⁸, hivatkozva a befizetés alapjául szolgáló adóbevallásra.

A **teljesítés és a fizetendő adó megállapításának időpontja** az értékesítés időpontja, azzal, hogy a terméket a fizetés elfogadásakor kell értékesítettnek tekinteni. Eszerint az iOSS-rendszerben a fizetendő adót nem akkor kell megállapítani, amikor a vevőnek a terméket átadják/rendelkezésre bocsátják, hanem amikor a fizetést elfogadják. A fizetés elfogadásának időpontja az az időpont, amikor az iOSS-rendszert alkalmazó adóalany vagy a megbízásából eljáró személy megkapja a fizetési visszaigazolást, fizetési jóváhagyási üzenetet vagy a vevő fizetés iránti kötelezettségvállalását, függetlenül attól, hogy a pénz tényleges kifizetésére mikor kerül sor, a legkorábbi időpontot figyelembe véve.⁹

Az iOSS esetében kizárólag a fizetendő adó rendezésére nyílik lehetőség, **az előzetesen felszámított adó levonására** az iOSS-rendszerben nincs mód. Ha a belföldön gazdasági céllal nem letelepedett adóalany kizárólag az egyablakos rendszerben van nyilvántartásba véve belföldön és előzetesen felszámított adót szeretne levonásba helyezni, akkor az adó visszatérítését kizárólag a belföldön nem letelepedett adóalanyok adó-visszatéríttetésére vonatkozó különös szabályok szerint teheti meg.¹⁰ Harmadik országban letelepedett adóalany tekintetében a visszatérítésnek nem feltétele ez esetben, hogy olyan országban telepedjen le, amellyel Magyarországnak viszonyossági megállapodása van a hozzáadottérték típusú adó visszatérítésére. Ha azonban az egyéb tevékenysége folytán belföldön adóalanyként nyilvántartásba van véve, vagy erre lenne kötelezett, akkor az előzetesen felszámított levonható adót a belföldön benyújtandó bevallásában szerepeltetheti.

Az említetteken túlmenően az adóalanyt, illetve közvetítőjét **nyilvántartási kötelezettség** is terheli¹¹, amelynek úgy kell eleget tennie, hogy a teljesítési hely szerinti tagállam adóhatósága által végzett ellenőrzést is lehetővé tegye. Az adóalany a nyilvántartást felhívásra elektronikusan köteles rendelkezésre bocsátani. A közvetítőnek az általa képviselt valamennyi adóalanyról nyilvántartást kell vezetnie. A nyilvántartást az import egyablakos rendszer hatálya alá tartozó harmadik államból importált termék távértékesítésének teljesítési időpontját magában foglaló naptári év utolsó napjától számított tíz évig kell megőrizni. A nyilvántartásra nézve a közösségi szabályozás¹² meghatározza, hogy a nyilvántartást milyen részletezettséggel kell vezetni. Az abban foglaltak értelmében az adóalany vagy a

---

⁸ Áfa tv. 253/U. § (4) bekezdés.

⁹ Héa-vhr. 61b. cikk.

¹⁰ Áfa tv. XVIII. fejezet.

¹¹ Áfa tv. 253/V. §.

¹² Héa-vhr. 63c. cikk (2) bekezdés.

megbízásából eljáró közvetítő által vezetett nyilvántartásnak az alábbi információkat kell tartalmaznia:

- a fogyasztás szerinti tagállam, amelynek területén a terméket értékesítik,
- az értékesített termékek mennyisége és meghatározása,
- a termékértékesítés teljesítésének időpontja,
- az adóalap, a pénznem megadásával,
- az adóalap esetleges későbbi növekedése vagy csökkenése,
- az alkalmazott adómérték,
- a fizetendő adó összege, a pénznem megadásával,
- a kapott fizetések összege és időpontja,
- ha számlakibocsátásra kerül sor, a számlán szereplő információk,
- a vevőnek feladott vagy elfuvarozott termék kiindulási és érkezési helyének meghatározására szolgáló információ,
- a termék esetleges visszaküldésének bizonyítéka, ideértve az adóalapot és az alkalmazott adómértéket,
- a rendelésszám vagy az egyedi ügyletazonosító,
- az egyedi küldeményazonosító, amennyiben az adóalany közvetlenül részt vesz a szállításban.

2.4. Platformokra vonatkozó szabályok

Mivel az elektronikus kereskedelem jellemzően elektronikus felületeken keresztül valósul meg, az e-kereskedelmi adócsomag meghatározott esetekben adófizetési kötelezettséget telepített az elektronikus felületekre. Az érintett elektronikus felületek körének meghatározása során a szabályozás minden lehetséges technikai megoldást le kívánt fedni, ezáltal **az adófizetési kötelezettség lényegében bármely elektronikus felület**, így különösen piactér, portál, vagy más hasonló eszköz (a továbbiakban együttes: platform) **esetében felmerülhet**.

Az elektronikus felületek adófizetési kötelezettségét a szabályozás egy fikcióval teremtette meg, mivel úgy tekinti, mintha a terméket az értékesítő nem a vevő, hanem a platform felé értékesítette volna, az pedig továbbértékesítette volna a vevőnek (vélelmezett értékesítő). **Ez a szabály** azonban harmadik államból importált távértékesítés esetén **csak akkor érvényesül, ha**

- a platform elősegíti a termékértékesítést és
- az import küldemény belső értéke nem haladja meg a 150 eurót.

E feltételek figyelembe vételével, ha egy platform harmadik államból 150 eurónak megfelelő pénzösszeget meg nem haladó belső értékű küldeményként importált termék távértékesítését segíti elő, úgy kell tekinteni, mint amely ennek a terméknek a beszerzője és értékesítője is egyben.¹³ A **platform által elősegített távértékesítés esetén** tehát **két egymást követő értékesítés teljesül**, ugyanakkor a terméket ténylegesen csak egyszer fuvarozzák el az értékesítőtől a vevőnek, ezért az ügyletet láncügyletként kell kezelni. Annak érdekében, hogy minden esetben a platform legyen az az adóalany, amely a harmadik országból importált termék távértékesítését teljesíti, a szabályozás rögzíti, hogy a fuvarozással egybekötött értékesítést a platform teljesíti.¹⁴ Ezért a tényleges értékesítő platform felé történő értékesítése a termék feladásának, elfuvarozásának helyén minősül teljesítettnek, vagyis, ha a terméket harmadik államban adják fel, úgy ezen értékesítéssel összefüggésben a Közösség tagállamaiban nem keletkezik adófizetési kötelezettség. A platform által a vevő felé teljesített értékesítés pedig a rendeltetési hely szerinti tagállamban teljesül, amely után a platformot ezen tagállamban bevallási és fizetési kötelezettség terheli, amelyet – az előzőekben említett feltételek és szabályok figyelembe vételével – az iOSS-rendszer alkalmazásával is teljesíthet.

Ha a platformot az értékesítés elősegítése címén úgy kell tekinteni, mint amely a terméket beszerezte és tovább értékesítette, úgy az ügyletben érintett adóalanyoknak **a számlát** is ennek a fikciónak megfelelően kell **kibocsátani**. A tényleges értékesítő a platformnak, a platform pedig a vevőnek ad bizonylatot. A tényleges értékesítő által teljesített termékértékesítés a Közösség területén kívül teljesül, ezért arra nem vonatkoznak a közösségi számlázási szabályok, a platform pedig a közösségi számlázási szabályok szerint köteles eljárni.¹⁵ Kiemelendő, hogy abban az esetben, ha a platform az iOSS alkalmazása mellett dönt, úgy a számlát annak a tagállamnak a szabályai szerint kell kibocsátania, amely számára az iOSS-azonosítót kiadta, vagyis amelyik a rendszerben nyilvántartásba vette. Ha ez a tagállam Magyarország, akkor a nem adóalany vevő részére csak abban az esetben kell számlát kiállítani, ha azt kéri, annak hiányában elegendő az ügyletről nyugtát kibocsátani.

Az előzőekben foglaltak alapján látható, hogy a **termékértékesítés elősegítése** a platformok adókötelezettsége szempontjából kulcsfontosságú mozzanat, ezért e cselekmény fogalmát a közösségi szabályozás határozza meg.¹⁶ Eszerint az elősegít kifejezés olyan elektronikus felület használatát jelenti, amely lehetővé teszi az elektronikus felületen keresztül termékeket eladásra kínáló értékesítő és a vevő közötti kapcsolatfelvételt, melynek következtében a terméket az adott elektronikus felületen keresztül értékesítik. Az elősegít kifejezés definiálása mellett a szabályozás azt is rögzíti, hogy mely együttes feltételek teljesülésekor kell úgy tekinteni, hogy a platform nem segíti elő az értékesítést. Ezek a következők:

- sem közvetlenül, sem közvetve nem határozza meg a termékértékesítésre vonatkozó feltételeket,

---

¹³ Áfa tv. 12/C. § (1) bekezdés.

¹⁴ Áfa tv. 27. § (4) bekezdés.

¹⁵ Héa-irányelv 219a. cikk.

¹⁶ Héa-vhr. 5b. cikk.

- sem közvetlenül, sem közvetve nem vesz részt a kifizetett összeg vevő felé történő felszámításának engedélyezésében,
- sem közvetlenül, sem közvetve nem vesz részt a termék megrendelésében vagy eljuttatásában.

Úgyszintén nem állapítható meg a termékértékesítés elősegítése, ha a platform tevékenysége kizárólag a következőkre korlátozódik:

- fizetések feldolgozására a termékértékesítés tekintetében,
- termékek listázására vagy reklámozására,
- az értékesítésben való további részvétel nélkül a vevő átirányítására vagy átvitelére termékeket eladásra kínáló más elektronikus felületre.

Megkönnyítendő a platformok adókötelezettségének teljesítését, a közösségi szabályozás vélelmet állít fel¹⁷, amely alapján a **platform a rajta keresztül értékesítőket adóalanynak, míg a vevőket nem adóalanynak tekintheti**, amennyiben nincs ezek ellenkezőjéről tudomása. Ezáltal a platformnak, amely a nem adóalany vevők felé történő értékesítések kapcsán válik adófizetésre kötelezetté, nem kell értékesítésenként ellenőriznie a vevő státuszát. Emellett a platformok számára könnyebbséget jelent az **adófizetési kötelezettségért való felelősségük korlátozása**.¹⁸ A platformok az adott esetben az elektronikus felületen keresztül terméket értékesítők által megadott információk pontosságára támaszkodnak, ezért nem kötelezhetők az általuk bevallott és megfizetett adót meghaladó adó megfizetésére, ha

- a platform ténylegesen a terméket értékesítők vagy egyéb harmadik felek által megadott információkra támaszkodik az adott értékesítést terhelő adó helyes bevallása, megfizetése tekintetében és
- ezen információk helytelenek, továbbá
- a platform bizonyítani tudja, hogy nem tudta és észszerűen elvárható módon nem tudhatta, hogy az információ helytelen.

E körülmények fényében a platformnak meg kell tennie minden észszerűen elvárható erőfeszítést, hogy az értékesítőktől beszerezze az adófizetési kötelezettség teljesítéséhez szükséges információkat.¹⁹ Ennek módját és részleteit a felek közötti üzleti kapcsolat részeként kell kidolgozni, arra nézve az adójogszabályok nem tartalmaznak rendelkezéseket.

3. Az import áfa egyszerűsített megfizetése és bevallása (SA)

---

¹⁷ Héa-vhr. 5d. cikk.

¹⁸ Héa-vhr. 5c. cikk.

¹⁹Az adófizetési kötelezettség teljesítése érdekében célszerű ismeretekkel rendelkezni az értékesítő letelepedésének helyéről, a termékek leírásáról, az adó alapjáról, a termék feladásának helyéről, valamint a termék esetleg visszaküldéséről, az elállásra vonatkozó információkról.

Ha az értékesítő a harmadik államból importált termék távértékesítésére nem választotta az iOSS alkalmazását, úgy az **import kapcsán felmerülő adófizetési kötelezettség teljesítése** történhet **egyszerűsített eljárásban** (special arrangement - SA), a posták, gyorsposták általi adóbeszedés útján, feltéve, hogy

- a küldemény belső értéke nem haladja meg a 150 eurót,
- a termék nem jövedéki termék,
- a címzett végső fogyasztó (olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy, akinek (amelynek) beszerzése, mint termék Közösségen belüli beszerzése után nem kell adót fizetnie, vagy bármely más nem adóalany személy, szervezet) és
- a küldemény rendeltetési helye és szabad forgalomba helyezésének helye megegyezik.

Az egyszerűsített eljárás tehát az említett feltételekkel, a termékimport kapcsán fizetendő adó megfizetésére alkalmazható, lényege, hogy a harmadik államból beszerzett termékek után az adót nem a fogyasztó, hanem a megbízásából eljáró adóalany fizeti meg és vallja be. Ezt az adóalanyt tekinti a szabályozás **adóbeszedésre kötelezettnek**²⁰, aki a címzett megbízásából kezdeményezi a harmadik államból érkező termék szabad forgalomba bocsátását, illetve teljesíti az adófizetési és bevallási kötelezettséget. Az egyszerűsített eljárás során az adóbeszedésre kötelezett megbízásának fennállását vélelmezni kell. A vélelem akkor dől meg, ha a címzett a vámáru-nyilatkozat benyújtásáig nyilatkozik arról, hogy nem kívánja megbízni az érintett postát, gyorspostát. A megbízás fennállásán túlmenően az adózó abban az esetben jogosult eljárni adóbeszedésre köteleztként, ha belföldön nyilvántartásba vett adózó, és a vámjogi szabályok alapján halasztott vámfizetési engedéllyel rendelkezik, továbbá az adóhatóság felé előzetesen bejelenti, hogy az egyszerűsített eljárást kívánja alkalmazni.

Az egyszerűsített eljárás esetén az adóbeszedésre kötelezett a címzettet terhelő adót köteles beszedni és az adóhatóság felé megfizetni. Ugyanakkor előfordulhatnak olyan esetek, amikor a termék szabad forgalomba helyezését követően az adó beszedése nem történik meg. Ezen esetek egy részében az **adófizetési kötelezettség** a címzett helyett az adóbeszedésre kötelezettet terheli. Ha ugyanis a terméket átadja a címzettnek, a címzett rendelkezésére bocsátja, de az adót elmulasztja beszedni, úgy az adót neki kell megfizetnie. Nem minősül az adóbeszedés elmulasztásának, ha az adóbeszedésre kötelezett nem adja át a terméket a címzettnek, például, mert a címzett nem kívánja a szükséges közterheket megfizetni. Az adóbeszedésre kötelezettnek kell az adót megfizetnie akkor is, ha a termék címzett rendelkezésére bocsátását megelőzően megsemmisült, ellopták vagy elveszett. Az adóbeszedésre kötelezett azonban mentesül az adófizetési kötelezettség alól, ha bizonyítja, hogy

- a megsemmisülést a tevékenységi körén kívül eső elháríthatatlan ok idézte elő, vagy
- a vagyoni kár elhárítása érdekében úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

---

²⁰ Áfa tv. 253/Y. § (2) bekezdés.

A címzettől **beszedett adót**, valamint az adóbeszedésre kötelezettet terhelő adó összegét az adóbeszedésre kötelezett elektronikusan, **havi gyakorisággal vallja be** az állami adóhatósághoz. A bevallásnak tartalmaznia kell a szabad forgalomba bocsátott termékek adóalapját és a termékek után fizetendő adóból a beszedett adó, valamint az adóbeszedésre kötelezettet terhelő adó összegét. A termék adóalapját és a beszedett adót azon naptári hónapról benyújtandó bevallásban kell feltüntetni, amelyikben a vámjogi szabadforgalomba bocsátott termékre jutó adó beszedése megtörtént. Azon termékeknél, amelyeket az adóbeszedésre kötelezett átadott a címzettnek, a címzett rendelkezésére bocsátotta, de az adót elmulasztotta beszédni, az adó alapját és az adót azon naptári hónapról benyújtandó bevallásban kell feltüntetni, amikor az adott terméket a címzett rendelkezésére bocsátotta. Ha a termék megsemmisült, ellopták vagy elveszett, a termék adóalapját, valamint – ha az adóbeszedésre kötelezettet adófizetési kötelezettség terheli – az adót azon naptári hónapról benyújtandó bevallásban kell feltüntetni, amikor megállapították, hogy a termék megsemmisült, ellopták vagy elveszett, de legkésőbb a megsemmisült, ellopott vagy elveszett termék szabadforgalomba bocsátása időpontját követő harmadik hónapról benyújtott bevallásban.²¹

A **bevallási és az adófizetési kötelezettség határideje** megegyezik az import vám megfizetésének határidejére vonatkozó szabályokkal, az **alkalmazandó adómérték** pedig minden esetben az adó alapjának 27 százaléka, függetlenül attól, hogy az adott termék belföldi termékértékesítés esetén egyébként kedvezményes adómérték alá tartozna.

Az **adóbeszedésre kötelezettnek** a különös szabályozás hatálya alá tartozó ügyletekről **nyilvántartást kell vezetnie**²², amelyet az adófizetési kötelezettség keletkezésének évét követő öt naptári évig meg kell őriznie és kérésre elektronikusan az állami adó- és vámhatóság rendelkezésére kell bocsátani. A nyilvántartásnak tartalmaznia kell

- az adófizetési kötelezettség alapjául szolgáló, vám-árnyilatkozaton szereplő adatokat,
- a címzett nevét, elérhetőségét,
- a címzett által átvett küldemény azonosítására vonatkozó adatokat,
- a címzett által át nem vett, a Közösség területén kívülre igazoltan visszaküldött küldemény azonosítására vonatkozó adatokat, és
- a címzett által át nem vett, az előző kategóriába nem tartozó küldemény azonosítására vonatkozó adatokat,
- a címzett részére történő kézbesítést megelőzően megsemmisült, elveszett vagy ellopott küldemény azonosítására vonatkozó adatokat.

---

²¹ Áfa tv. 253/ZA. § (1) bekezdés.

²² Áfa tv. 253/ZA. § (3) bekezdés.